

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΕΘΙΜΑ

(Διάκ μας και ξένοι).

Σήμερα Αγγλία άλλοτε, τη δεύτερη μέρα τοῦ Πάσχα, οὐ πέντε ώρες πριν τὰ παπιόνια τῆς συνέργειας των καὶ γὰρ νὰ τῆς τὰ Σαναδόσην ἀπαντούσε τὴν καταβόλη ὥρας πέντε γυμναστικῶν ποσοῦ.

Ἐπίσης τὴν ίδια μέρα, επειδὴ αριστοχαριτάτη Λονδονίου σπάτη προ—προὶ τοῦ λεπίδες βασικούς στὸν χωρίον τοῦ, τὸν ἄρχαντα ἀπὸ τὸ κράτος τοῦ τὸν οργανών στὸ ζέον τοὺς φρύγαν, τὸν περιεργεῖαν σὲ ὅλη τὸ στάι καὶ κατέληγεν στὸν κονσένια, ὅποι τὸν τοπιστικαῖαν ἔπανον τὸν τραγούδιον τοῦ προσωπούσαν.

Τὸ βράδυ πάλι πηγανεν ποδοπάτη τῆς κρούσης των καὶ τῆς ἔναντις τὰ ίδια, χωρὶς ὡρᾶς ἀπό τὴν ίδιαν, πορφίρης ἀπό τὸ στίλπων. Άπο τὴν παρανοῦν τὰ πατεῖαν ἔσθιεν, σορούσην στοὺς δρόμους λοιπούσιαν καὶ στολικούν τὶς προσοψες τῶν απαντούσαν.

Σήμερα Ηπειροβία ἡ δεύτερη μέρα τοῦ Πάσχα είναι ἀφροδιτικὴν πρὸς τημένη τοῦ λεπίδος «Χριστοῦ τοῦ σεισμοῦ». Άπο τὴν παρανοῦν τὰ πατεῖαν ἔσθιεν, σορούσην στοὺς δρόμους λοιπούσιαν καὶ στολικούν τὶς προσοψες τῶν απαντούσαν.

Κατὰ τὴν ίμέραν τῆς τελετῆς γίνεται μὲν παρέλασης ἀγίου, ἵερον δηλαδὴ μετενεπικέντων καταλήψιων, οἱ ὀποῖς ζευγινοῦ ἀπὸ τὴν ἔξιλην παῖδα μὲν πετοῦν τὸν ὄποιον βρίσκεται καὶ ὁ Χριστός, κατεζερούμενος καὶ παταπανόντας.

Τότε ὅλη τὸ πλήθος ὅμια ἐναντίον τοῦ γὰρ νὰ ἀγγέλῃ τὸ ροζόνιον τους καὶ ἀπαντούσει διατηρητικούς, λατημάτα, σπρωχεῖς, βλαστητές πρὸς αὐτὸν απορεῖσθαι καὶ να τελετὴν μέρος τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπίσης σε πολλὲς ἐπαρχίες, ἔχειν ποὺ ἔχουν πένθος, βάρος ποὺ τοῦ Χριστοῦ πάνταν τὰ πασχαλινά αὐγά των παρα.

Τὸ Μ. Σαββάτο, σε πολλὰ μέρη της Ελλάδος, σπάτην ὅλη τὰ πλάνα πήλινα ἀγγεία, τὴν ὅρα τῆς προτὶ «Ἀναστάσεος».

Ἐπίσης σε πολλὲς ἐπαρχίες, ἔχειν ποὺ ἔχουν πένθος, βάρος ποὺ τοῦ Χριστοῦ πάνταν τὰ πασχαλινά αὐγά των παρα.

Μετά τὸ Πάσχα στὴ Μαρεσδονία καὶ ἀργοῖς τὴν ἑρόη τοῦ «Άγιον Γεωργίου», σπάτην τὶς πόρτες τῶν σπιτῶν μὲν πλάνων βάτων καὶ πᾶλιν ἀγαθούσιον θάμνον.

Ἐπίσης τὴν ίμέραν αὐτὴν, οἱ Μαρεσδονες τὸ θεοῦντος ἀπαραίτητο νὰ ζητοῦσιν, για νὰ δούνε πόσες ὄξιδες σίνε.

Όταν ζητοῦσαν, πρέπει νὰ ἔχουν ἔνα μερό πετεδάδια στὴν τοπὴ τοτε, για νὰ τίνε γερού, σὺν τὴν πέτρα, ὅπο τὸ χρόνο.

Ἐπίσης τὴν ίμέραν τοῦ «Άγιον Γεωργίου», δένουν κοινῶς στὰ περιθώρια καὶ στὴν ἔσοδη τα κοριτσιά καὶ τὸ ἄργον, για νὰ παντερτούντων ἔντος τοῦ Στού.

Τὸ θάλιο αὐτὸν τῆς πονίας, τὸ σίγα καὶ οἱ ἀρχαῖοι «Ελλήνες.

ΣΤΙΧΟΣ

Η ΠΑΣΧΑΛΙΑ

Καὶ τὸ ἀνθὶτον ποὺ περισταθεῖσὸν σὲ πασχαλιάς πλονάρια, τῆς περιπομπῆς ἀποκέντησεν διὸ εἰνὶ ἀπομενάρια, Καὶ ὅπα τραγοδία σήμερα δὲ ἀποκέντησεν ἀπὸ μένα, δὲν τὸν τίνε λόγιο ἀτὰ τὰ πλάνα μὲν ἀπὸ τὴν περιστούσα. Μηδὲς ἡ παρέα μη πασχαλιά σάσθι φασά τὸ ἀνθίσαι πὲ αὐθὶ κανονισθεῖσα τὰ πλήθη πλονάρια τῆς σπαστῆς,

Γ. ΑΡΟΣΙΝΗΣ

ἀντανακλούσθαν κάποια ποταμού ἐπιθεῖα τῆς φυγῆς της.

Τὸ διστηγμένην φοβήταν μήτος πειθάνει τὸν παντοπότην αὐτὸν ποὺ ἀγαποῦσε καὶ δὲν τὸν χαρεῖσθαι ὅλωστην τὴν ἀγάπην της. Τὸ ἔσηργες ἔλλοτε αὐτὸν μὲν λόγω, τὰ ἀποταὶ μὲν τὸν αἴρεστον νὰ τὰ Σαναδόση.

Ναὶ ίθετε νὰ ζητῶ, ἀλλὰ στρεψοντο. Ξέροντας τὸν ζεινόνα ποὺ δέπτεται ἡ ζωὴ της, ίθετε ν' ἀγημη τὸν «Οστάθιο μὲν ἀνεβάλλει ἀνάνηστος τῆς φυγῆς της για νὰ τὸν θεατέσθαι σὲ δῆλη την τὴν ζωὴν».

Καὶ οἱ γάμιοι γάμους, γάμιοι θέλοντει ποτὲ πένθος.

Τὴν ἄλλη μέρα, ματὶ τὴν νέστη τῶν γάμου, προσβολὴ τετάνου ἔθεται πειθαρὶ στὴ Ζωὴ τῆς Φωτιάς.

Ο σπαστηγὸς καὶ ὁ Οστάθιος, σὺν ἀντρεσ ποὺ φραγμού, μπόρεσαν ν' αντισταθοῦν στὶν δροσιά ποὺ τοὺς χτύπησε. Ωστόσο ὁ σπαστηγὸς γέρεται μανικάς καὶ τὸ καμάριον δὲν ἀνθεῖ ποτὲ πειθαρὶ στὴ ζεινή τοῦ Οστάθιον...

Οσο καὶ μένα, ἐσαναλούσθαν νὰ κυλάνει στὴν τύφῳ τῆς Παροπηνῆς τὴν ζωὴν καὶ νὰ ξεσαλαθήσθη σάλιον νὰ σγυγίστω στὶς επιπόδηα μέση, γιατὶ μὲν ἀρέσουν. Άλλα ποτὲ οἱ καρδιά μοι δὲν μὲν Σαναδόση τὴν παλιά την τὴν εὐθύνη. Ήπιστεταθεὶς στὶς ἄλλες ώραιες νίκες, ποτὲ παρασκευθεῖση τὶς κοριτσιώς, πάρον νὰ ξεζειστοῦν πεντάροφη ἐξαδελφούς μεταξὺ μεταξὺ Φωτιά, μὲν τοῦ κάσον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΥΛΙΚΩΝ

Ταξιλεύρκηδες καὶ Νεπτέλεων. Τὸ περάσσομε καὶ ἡνὶ... θεῖ τοῦ εὐγενεῖς. Τὸ κομπλιμέντο ἐνὸς κιχμάκωτευ. Ήδης ικτώρωθε τὸν ἔνακτην τὴν ἐλευθερία του. Τὸ κευτσεμπόλιο τῶν κόλικων. «Ο Ναπελέων Γ'» καὶ ἡ ἀποτιπτικὸς συγγενῆς του. «Ἀπάντητος πληρωμένην, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Μὲν μέριον ὁ πρόδημος Ταξιλεύρκηδος πηγε στὰ ἀνάκτορα τοῦ Κεφαλαιούρου γιὰ νὰ επιτραπεῖ στὸν Ναπελέωνα. Ό αέτοςτάστο δὲ μηδὲ τὸν εἶδε, ἀρχοτες καὶ τὸν ἐπιτημηταντα καὶ νὰ τοῦ κατέπιπτος μεταπομπήσεται:

«Ἄξοντες, κύριοι; Λένε μέντοι κόρην, ένας τόσο σπουδαῖος ἄνθρωπος, νανιά τέσσαραν πέμπτην;»
— Καλαμέρα, φύλε μου, τοῦ ἀπάντητος ἡ αὐλακός τρίγωνα;

Κάποιο παρομόπατρε στὸν πόλιον γιὰ Ναφούν κάστρον νέος, ὁ δύοσι μέλαινοι τῷ τοῦ φύλου τοῦ Βεΐτη, ὁ τελεταῖος τῇ στεγῇ λαὶ τὸ ἔπαινον, τίτι, συνέφουν μὲ τὴν ἔθωμοτε :

— Λέν τοῦ τέτιον. Μεγαλεύτετε !
— Τοῦ ζέρον ως ἔγω μαλά καλά αὐτό, μάτατης
οὐ βασιλεύεις. Άλλη τι νάκανε ποὺ μοιῆταις τὸν ἀπότιον μου...
— Ή δεῖα τοῦ παραμημορφωμέντας μένεις η δούσια τῆς Μαντονας, η οποία είχε μεράλητη πετούμηντη οὐ πανάργη.

— Κατέπιπτος στὴν πατινίδα τῆς Σοροδίας, τὴν αδελεύη την βασιλέων τῆς Ηγουμενίας ;

— Μάτατα, Μεγαλεύτετε.

— Λέν τοῦ τέτιον μέντοι μηδαματέρα γιγενούμενα τοῦ πόλιον.

— Κι τὸν αὐτὸν τὴν ίδιαν τίγα μέριοι σμέρα, ἀπάντητος εὐθυγράμμησε τὸν θεοῦντος τοῦ Απελεύθερου Γ' παρομόπατρε σε αὐτὸν μὲν τὴν ζητεῖσα γρήματα.
— Νερζίσο, σίγων, τίσε με ματαρά σὲ βαρόνος Μοναγκές, ὅτι ἄν τοι ἀνθρώπου δὲν ἔτρωγες μαλά τὸ φαγητό καὶ τοῦ... διούσες του, μὲν πέθανεν ἀπὸ τὴν πείνα...
— Κατέπιπτος στὴν πατινίδα τῆς Σοροδίας τοῦ Απελεύθερου Γ' παρομόπατρε στὴν πατινίδα τῆς Σοροδίας.

— Εγωρίζεις τὴν πατινίδα τῆς Σοροδίας, τὴν αδελεύη την βασιλέων τῆς Ηγουμενίας ;

— Μάτατα, Μεγαλεύτετε.

— Λέν τοῦ τέτιον μέντοι τοῦ τίγα δόσεις καὶ ὅλης φορές βοήθειας εἰς τὴν ζητεῖσα γρήματα τοῦ πόλιον.

Ο ἀπαντούσας στραγγεῖς πατινίδη τὸτε ἀπὸ δορῆ καὶ, ἐπάνω τὴν παραστατική τοῦ φέντεσταις αὐτογένετα :

— Αὐτὸν τὸν ζέρον μέντοι τοῦ τίγα δόσεις καὶ ὅλης φορές βοήθειας εἰς τὴν ζητεῖσα γρήματα τοῦ πόλιον!

— Κατέπιπτος φύλε μου, τοῦ ἀποτιπτικοῦ αὐτοτράπετρον πένθος, Κληρονόμετα τὸ δομά τοῦ τίγα...

Μὲν μέρα, ἐνδὲ οἱ Αιωδόβεροι ΙV πειθάνεις μέτο τὸ δρόμο μεζέ μὲν τὴν ζεινόνα ποτὲ πατεῖσθαι πάτητη ποτὲ τὸν κόπτεις πειθαρίαν.

Ο βασιλέας παραγενέταις γέ τοι μέντοι, κατέπιπτες καὶ κατέπιπτες τὴν πόλιν την ζεινή τοῦ Οστάθιο.

— Μεγαλεύτετε, μετανίστε, τὸν κόπτεις για ματαρά ματαρά.

(Λιγάρια γαλαζαρα σημαίνει δὲ τίτεις). Κιδ θύ μετέτρεψε ἀνιψιός φεύγειν δὲ μάλιστα τὸ μέτοπον τοῦ πόλιος... παρεῖ νὰ μέταται τὸν ζέρον.

— Ως γνωστόν, οἱ Αιωδόβεροι ΙV είχε τὴν προσονεύσιαν τοῦ Αιωδόβερος Ηθίου,

